



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 450/2015
19.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.Б. и др, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Д.Б. и Ј.М., адвоката Љ.В., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 1445/13 од 04.02.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 40/15 од 18.03.2015. године, у седници већа одржаној 19.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Д.Б. и Ј.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 1445/13 од 04.02.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 40/15 од 18.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 1445/13 од 04.02.2015. године окр. Д.Б. и окр. Ј.М. оглашени су кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело су им изречене условне осуде, тако што је окр. Д.Б. утврђена казна затвора од осам месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а окр. Ј.М. утврђена је казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљених, Виши суд у Сремској Митровици је пресудом Кж1 40/15 од 18.03.2015. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљених адв. Љ.В., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона „из члана 485. тачка 1) и став 2. ЗКП“, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде преиначи и окривљене ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 2), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљених захтев подноси због повреде закона, коју не опредељује конкретно, али из навода да је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен закон, произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Међутим, у образложењу захтева бранилац наводи да је цела првостепена пресуда чињенично стање утврдила другачије од изведених доказа, затим полемише са оценом изведених доказа од стране првостепеног суда...чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Чињенично стање, међутим, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених Д.Б. и Ј.М. оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.